

disputants-חולקים ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review ◊ < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment < מעשה-story O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואיכא דאמרי: קטן הוה, ודלא כאבא שאול	איכא דאמרי:										■	◊
גר שמת ובזבוזו ישראל נכסיו, והיו בהן עבדים, בין גדולים בין קטנים - קנו עצמן בני חורין	דתניא: [ת"ק]									♦	■	◊
גדולים - קנו עצמן בני חורין, קטנים - כל המחזיק בהן זכה בהן.	אבא שאול:									♦	■	◊
וקונה את עצמו בכסף כו'.												■
בכסף ע"י אחרים אין, אבל לא על ידי עצמו												■
במאי עסקינן?											^	
אילימא שלא מדעתו											!	◊
חוב הוא לעבד שיצא מיד רבו לחירות	מכדי שמענא ליה לר' מאיר, דאמר:										ז	◊
זכין לאדם שלא בפניו, ואין חבין לו אלא בפניו	ותנינא:										ז	
אלא פשיטא מדעתו, והא קמשמע לן, על ידי אחרים אין, על ידי עצמו לא, אלמא: אין קנין לעבד בלא רבו											!	◊
אי הכי, אימא סיפא:											ז	
בשטר על ידי עצמו	[סיפא]										■	◊
על ידי עצמו אין, על ידי אחרים לא											■	
ואי מדעתו, על ידי אחרים אמאי לא?											ז	◊
וכי תימא, מאי ע"י עצמו? אף ע"י עצמו, והא קמ"ל, דגיטו וידו באים כאחד											!	◊
והא לא תני הכי											ז	
בשטר ע"י עצמו ולא ע"י אחרים, דברי ר"מ	דתניא:										■	◊
לעולם שלא מדעתו, ושאני כסף, הואיל וקני ליה בעל כורחיה מקני ליה בעל כורחיה.	אביי:										!	◊
אי הכי, שטר נמי											ז	◊
האי שטרא לחוד, והאי שטרא לחוד.											!	◊
הכא נמי האי כספא לחוד, והאי כספא לחוד											ז	
שיבעא מיהא חד הוא.											!	◊
כסף - קבלת רבו גרמה לו, שטר - קבלת אחרים גרמה לו.	רבא:										!	◊
בכסף ע"י עצמו.	חכמים:											■
בכסף ע"י עצמו אין, ע"י אחרים לא												■
אמאי? נהי נמי דשלא מדעתו, מכדי שמענא להו לרבנן											ז	◊
זכות הוא שיצא מתחת יד רבו לחירות	דאמרי: [רבנן]										■	◊
זכין לאדם שלא בפניו, ואין חבין לו אלא בפניו	ותנינא:										■	◊
וכ"ת, מאי ע"י עצמו? אף ע"י עצמו, וקמ"ל דיש קנין לעבד בלא רבו											!	◊
א"ה, אימא סיפא:											ז	
בשטר ע"י אחרים	[סיפא]										■	◊
ולא על ידי עצמו											■	◊
והא קיימא לן, דגיטו וידו באין כאחד											ז	◊
וכי תימא, מאי ע"י אחרים? אף ע"י אחרים, והא קמ"ל, דזכות הוא לעבד שיצא מיד רבו לחירות											!	◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי הכי, נערבינהו וניתנינהו: בכסף, ובשטר בין ע"י אחרים בין על ידי עצמן												⊠
אלא, בכסף - בין ע"י אחרים בין ע"י עצמו, בשטר - ע"י אחרים ולא ע"י עצמו, ור"ש בן אלעזר הוא												⊠
אף בשטר, על ידי אחרים ולא ע"י עצמו	דתניא, ר' שמעון בן אלעזר:											⊠
ושלש מחלוקות בדבר.												⊠
מ"ט דר' שמעון בן אלעזר? גמר לה לה מאשה, מה אשה עד שיוציא גט לרשות שאינה שלו, אף עבד נמי עד שיוציא גט לרשות שאינה שלו.	רבה:											⊠
לר' שמעון בן אלעזר, עבד כנעני מהו שיעשה שליח לקבל גיטו מיד רבו? כיון דגמר לה לה מאשה - כאשה, או דילמא, אשה דאיהי מצי מקבלת גיטה - שליח נמי מצי משויא, עבד דאיהו לא מקבל גיטה - שליח נמי לא מצי משוי?	בעי רבה:											⊠
בתר דבעיא הדר פשטא: לה לה מאשה - כאשה.	[רבה]											⊠
הני כהני שלוחי דרחמנא נינהו, דאי סלקא דעתך שלוחי דידן נינהו, מי איכא מידי דאנן לא מצינו עבדינן ואינהו מצי עבדי?	ואלא הא דאמר רב הונא בריה דרב יהושע:											⊠
ולא? והא עבדא דאיהו לא מצי מקבל גיטה, ושליח מצי משוי												⊠
ולא היא, ישראל לא שייכי בתורת קרבנות כלל, עבד שייך בגיטין												⊠
נראין הדברים, שהעבד מקבל גיטו של חבירו מיד רבו של חבירו, אבל לא מיד רבו שלו.	דתניא:											⊠
ובלבד שיהא הכסף משל אחרים.												⊠
נימא בהא קמיפלגי												⊠
אין קנין לעבד בלא רבו, ואין קנין לאשה בלא בעלה	דרבי מאיר סבר:											⊠
יש קנין לעבד בלא רבו, ויש קנין לאשה בלא בעלה	ורבנן סברי:											⊠
דכולי עלמא - אין קנין לעבד בלא רבו, ואין קנין לאשה בלא בעלה, והכא במאי עסקינן - דאקני ליה אחר מנה, ואמר ליה על מנת שאין לרבו רשות בו	רבה אמר רב ששת:											⊠
כי אמר ליה קני - קני עבד וקני רביה, וכי אמר ליה על מנת - לא כלום קאמר ליה	רבי מאיר סבר:											⊠
כיון דאמר ליה על מנת - אהני ליה תנאיה.	ורבנן סברי:											⊠
כל כי האי גוונא - דכולי עלמא לא פליגי דקני עבד וקני רביה, והכא במאי עסקינן - כגון דאקני ליה אחר מנה, ואמר ליה על מנת שתצא בו לחירות	רבי אלעזר:											⊠
כי אמר ליה קני - קני עבד וקני רביה, וכי אמר ליה על מנת - לא כלום קאמר ליה	רבי מאיר סבר:											⊠
לדידיה נמי הא לא קא מקני ליה, דהא לא אמר ליה אלא על מנת שתצא בו לחירות.	ורבנן סברי:											⊠
ורמי דרבי מאיר אדרבי מאיר, ורמי דרבנן אדרבנן												⊠